

2
1
4

מ.א. 2075515

רב"ט שמרלר יעקב קובי ז"ל

בן שושנה וישראל

נולד בחדרה

ב-ב' בחשוון תשי"א, 13/10/1950

התגייס ב-אוגוסט 1969

נפל בקרב

ב-י"ב בסיון תש"ל, 16/6/1970

במלחמת ההתשה

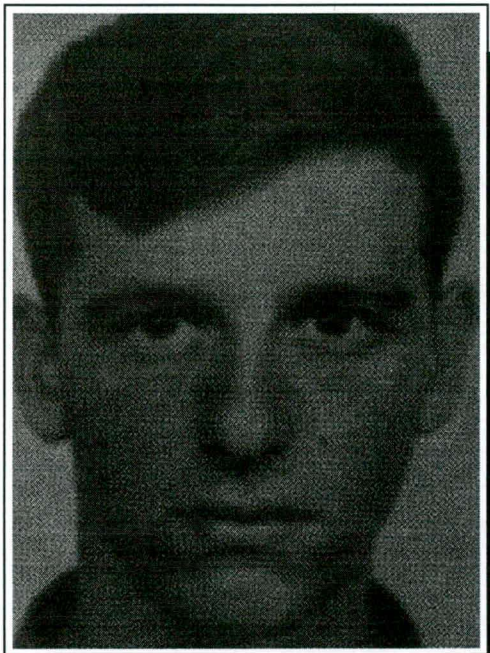
שרת בחיל השריון

יחידה: חט' 14, גד' 79

מקום נפילה: תעלת סואץ

באזור: סיני ותעלת סואץ

נקבר בחדרה

רב"ט שמרלר יעקב ז"ל

בן 20 בנפלו

קורות חיים

בן ישראל ושושנה. מניצולי השואה, שעלו ארצה בשנת 1947. הוא נולד ביום ב' במרחשוון תשי"א (13.10.1950) בחדרה ולמד בבית-הספר היסודי "אחד-העם" ובבית-הספר התיכון בחדרה. עוד מגיל צעיר התבלט בעדינות נפשו, במסירותו, בדרך-ארץ שלו, בתבונתו ורצינותו. באלה היו שזורות שמחת חיים ואהבת הזולת. מעולם לא רב עם איש ותמיד ידע לותר לחלש ולסלוח. מילדותו אהב את הטבע, את הצומח ואת החי. הוא הקדיש זמן לצפרים, לפרפרים ולפרחים ולאחר שנות הילדות בנה לו מעבדה ובה הרבה לחקור את פלאי הטבע. יעקב ניחן בהומור מיוחד במינו ובכשרונו הדרמטי הצליח בחיקוי ובפנטומימה. כשרון דרמטי זה הפגין בהצגות שבזכותן יצאו לו מוניטין בקרב תושבי חדרה. בימי מלחמת ששת הימים דאג לבטחונם של דיירי הבית ובשעת אזעקה היה רץ משכן לשכן ועוזר להוריד את הילדים הקטנים למקלט. כל זאת עשה בשקט ובבת צחוק מרגיעה, שהייתה משרה על הכל שלווה מיוחדת. כשהיה בן 16 בסוף שנת הלימודים בכיתה יוד בבית-הספר התיכון חל מפנה בחייו. היחסים עם אחיו הבכור משה, שהיה קצין קרבי בסיירת, הפכו לחברות קרובה והוא היה חדור הזדהות עמו ועם אורח חייו. יעקב היה מתייחד עם אחיו בחדרו ולומד כל מה שיכול על צה"ל ולכן החליט שלפני גיוסו עליו ללמוד מקצוע כדי לתרום ביעילות את חלקו לצה"ל. אז עבר מבית הספר התיכון בחדרה ללמוד אלקטרוניקה בבית-הספר "אורט" בנתניה, כי נוסף לכשרונותיו במקצועות הריאליים ניחן בתבונת כפיים. קובי גויס לצה"ל בראשית אוגוסט 1969, והתחיל את שירותו בחיל הקשר. בעת גיוסו החליט שעליו להתנדב ולשרת באזור התעלה. הוא ביקש העברה וקיבל תשובה חיובית ומיד נשלח לקו הראשון. הוא שירת כטכנאי בכיר בגזרה המרכזית ועל מעשיו,

רב"ט שמרלר יעקב קובי ז"ל

תושייתו וגבורתו נודע להורים מפי חבריו ומפקדיו. בחופשותיו היה רץ לבקר את חבריו הפצועים, המאושפזים בבתי-החולים ותמיד היה ממהר לשוב לבסיס לפני תום החופשה, כי הוא טען שצה"ל השקיע הרבה כדי להכשיר אותו לשרת בקו התעלה ואין מי שימלא את מקומו, לכן שומה עליו לחזור לתפקידו. יעקב רגיל היה לעשות הכל בהתנדבות. לא היה לו צורך בפקודה, כי הוא היה נוהג לרוץ בשעת הפגזות עזות ממוצב למוצב לטפל במכשירי הקשר שנפגעו. חבריו סיפרו על מעשי גבורתו והקרבתו וכי פעמים רבות היה מחלץ פצועים בשעת ההפגזה. ביום י"ב בסיון תש"ל (16.6.1970), הופגז האזור ובהפגזה זו נפל, ליד תעלת סואץ. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות בחדרה. אחרי נפילתו הוענקה לו דרגת רב"ט.

מפקד פלוגתו כתב במכתב תנחומים להוריו, שיעקב מעולם לא הסתפק בתפקידו החשוב כטכנאי או קשר, ותמיד שאף להגיע לקצינות. הוא שאף תמיד להשתתף בנטל המלחמה באורח מעשי ביותר. לא פעם היה יוצא החוצה להחליף שומר עייף ולעמוד בעמדה במקומו. הוא כתב כי יעקב היה אחראי מאוד ובמצבים קשים ידע שהוא יכול להשאיר בידו הוראות ולהיות בטוח שיקבל דיווחים מדויקים. יעקב היה מטפל במכשירים במסירות ובאחריות והיה דואג לשלמותם. לאחר שמש"ק הקשר נפצע נתמנה יעקב כאחראי על ציוד הקשר, כי ידע שעם רצונו העז והפוטנציאל האצור בו, ימשיך לעלות ויגיע לדרגת קצין שאליה שאף.

מפקד יחידתו כתב במכתב התנחומים למשפחה: "בנכם, אשר שימש כטכנאי קשר ביחידה, היה אהוד על כולם בזכות שפע הטוב אשר נתברך בו. חבריו היו מכנים אותו "בעל לב הזהב", הנכון לעזור תמיד - - גם אנשים אשר לא באו עמו במגע כה ישיר והדוק, יודעים לספר כי יעקב היה סמל הטוב, היושר והנכונות לעזור. טמונות היו בו תכונות של חייל טוב, אמיץ לב, בעל דוגמה אישית ודבקות במשימה - - אולי תתנחמו בידיעה כי בנכם לא נפל לשוא, אלא על כבודה והגנתה של המולדת וכי ישמש סמל לחבריו לנשק".

יעקב שמרלר

יעקב (קובי) בנם של ישראל ושושנה, מניצולי השואה שעלו ארצה בשנת 1947.

יעקב נולד בחדרה ולמד בבית הספר "אחד העם" ובבית

הספר התיכון בחדרה. עוד מגיל צעיר התבלט בעדינות נפשו,

במסירותו, בדרך ארץ שלו, בתבונתו ורצינותו. באלה היו

שזורות שמחת חיים ואהבת הזולת. מעולם לא רב עם איש

ותמיד ידע לותר לחלש ולסלוח. מילדותו אהב את הטבע,

את הצומח ואת החי. הוא הקדיש זמן לצפרים, לפרפרים

ולפרחים ולאחר שנות הילדות בנה לו מעבדה ובה הרבה לחקור

את פלאי הטבע. יעקב ניחן בהומור מיוחד במינו ובכשרונו

הדרמטי הצליח בחיקוי ובפנטומימה. כשרון דרמטי זה הפגין

בהצגות שבזכותן יצאו לו מוניטין בקרב תושבי חדרה.

במלחמת ששת הימים דאג לבטחונם של דיירי הבית ובשעת

אזעקה היה רץ משכן לשכן ועוזר להוריד את הילדים הקטנים

למקלט. כל זאת עשה בשקט ובבטחון מרגיעה, שהייתה משרה

על הכל שלווה מיוחדת. כשהיה בן 16 בסוף שנת הלימודים

יעקב שמרלר

בכיתה יוד בבית הספר התיכון חל מפנה בחייו. היחסים עם אחיו הבכור משה, שהיה קצין קרבי בסיירת, הפכו לחברות קרובה והוא היה חדור הזדהות עמו ועם אורח חייו. יעקב היה מתייחד עם אחיו בחדרו ולומד כל מה שיכול על צה"ל ולכן החליט שלפני גיוסו עליו ללמוד מקצוע כדי לתרום ביעילות את חלקו לצה"ל. אז עבר מבית הספר התיכון בחדרה ללמוד אלקטרוניקה בית הספר "אורט" בנתניה, כי נוסף לכשרונותיו במקצועות הריאליים ניחן בתבונת כפיים.

קובי גוייס לצה"ל באוגוסט 1969 והתחיל את שירותו בחיל הקשר. בעת גיוסו החליט שעליו להתנדב ולשרת באזור התעלה. הוא ביקש העברה וקיבל תשובה חיובית ומיד נשלח לקו הראשון. הוא שירת כטכנאי בכיר בגזרה המרכזית ועל מעשיו, תושייתו וגבורתו נודע להורים מפי חבריו ומפקדיו. בחופשותיו היה רץ לבקר את חבריו הפצועים, המאושפזים בבתי החולים ותמיד היה ממהר לשוב לבסיס לפני תום החופשה, כי הוא טען שצה"ל השקיע הרבה כדי להכשיר אותו

יעקב שמרלר

לשרת בקו התעלה ואין מי שימלא את מקומו, לכן שומה עליו לחזור לתפקידו. יעקב רגיל היה לעשות הכל בהתנדבות. לא היה לו צורך בפקודה, כי הוא היה נוהג לרוץ בשעת הפגזות עזות ממוצב למוצב לטפל במכשירי הקשר שנפגעו. חבריו סיפרו על מעשי גבורתו והקרבתו וכי פעמים רבות היה מחלץ פצועים בשעת ההפגזה. ביום י"ב בסיון תש"ל (16.6.1970), הופגז האזור ובהפגזה זו נפל, ליד תעלת סואץ. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות בחדרה. אחרי נפילתו הוענקה לו דרגת רב"ט.

מפקד פלוגתו, במכתב תנחומים להוריו: "יעקב מעולם לא

הסתפק בתפקידו החשוב כטכנאי או קשר, ותמיד שאף להגיע לקצינות. הוא שאף תמיד להשתתף בנטל המלחמה באורח מעשי ביותר. לא פעם היה יוצא החוצה להחליף שומר עייף ולעמוד בעמדה במקומו. יעקב היה אחראי מאוד ובמצבים קשים ידע שהוא יכול להשאיר בידו הוראות ולהיות בטוח שיקבל דיווח מדויק. יעקב היה מטפל במכשירים במסירות ובאחריות והיה

יעקב שמרלר

דואג לשלמותם. לאחר שמש"ק הקשר נפצע, נתמנה יעקב כאחראי על ציוד הקשר, כי ידע שעם רצונו העז והפוטנציאל האצור בו, ימשיך לעלות ויגיע לדרגת קצין שאליה שאף.

מפקד היחידה כתב במכתבו למשפחה: "בנכם, אשר שימש כטכנאי קשר ביחידה, היה אהוד על כולם בזכות שפע הטוב אשר נתברך בו. חבריו היו מכנים אותו "בעל לב הזהב", הנכון לעזור תמיד - גם אנשים אשר לא באו עימו במגע ישיר והדוק, יודעים לספר כי יעקב היה סמל הטוב, היושר והנכונות לעזור. טמונות היו בו תכונות של חייל טוב, אמיץ לב, בעל דוגמה אישית ודבקות במשימה - אולי תתנחמו בידיעה כי בנכם לא נפל לשוא, אלא על כבודה והגנתה של המולדת וכי ישמש סמל לחבריו לנשק".

יד לבנים - חדרה

יעקב שמרלר
בן שושנה וישראל שמרלר

13/10/50
16/06/70

ב' בחשון תשי"א
י' בסיון תש"ל

נולד ביום
נפל ביום